

зина послѣдовахъ по тѣхный-а примѣрз. Междѣ тѣзи имало е нѣкои, кои-то сѣ имали дарз за калѣгерскій животз, но тойзи дарз, за кой-то ни сами не сѣ знаали доволно, трѣвало да сѣ развѣе, защото вътрѣшно-то богатство тѣхно не е могло само да дойде до свѣршенство, но ако гн нѣкой еднаждѣ упягташе, вървили бы за цѣло вз новый-а высокій пѣть. На тойзи начинз около киліи-тѣ на пѣрви-тѣ пѣстинницы малко по малко станахъ мѣста за дѣховный подвигз, названи испостници и велики лаври, сз кои-то скоро сѣ напзлни Египетз и Сиріа.

Вз четвърто-то столѣтіе, когато калѣгерство-то най добрѣ цвѣтало, светый Василій великій, Архїепископз кесарійскій, кой-то много години живѣ вз самотѣ, и кой-то много време учи вз Атинѣ и послѣ това обиколи обители пѣстиннически, свѣсѣмз сходно на тѣхны-тѣ уредбы написа правила за калѣгерскій животз на пѣстинницы-тѣ на скола-та кападокійска епархїа, отз гдѣто тѣзи негови правила сѣ разнесохъ по сичкѣтѣ источнѣ цѣрквѣ, както и лютергїа-та и остали-тѣ канони на този великій свещенникз.

Азз ти накѣсо казахъ, какъ е станалз калѣгерскій-а животз, а като бы юще пѣ вече гледалз, какъ сѣ е той малко по малко развилз, като бы влѣзалз сз умз вз тойзи калѣгерскій свѣтз, кой-то е доволно дрѣгїй свѣтз, пзлнз сз дѣховно свѣршенство: кой-то е процвѣталз на Тикандскій-а пѣсзкз и на Палестинскїа-а камень, като бы пре-